

NOTA PÚBLICA DEL BISBAT DE LLEIDA

EN RELACIÓ AL LITIGI DE L'ART SACRE

1.- Durant la vista oral del Judici seguit davant el Jutjat de 1ª Instància núm. 4 de Lleida a instàncies de l'Associació "AMICS DEL MUSEU DE LLEIDA" els representants legals del BISBAT DE LLEIDA van manifestar expressament que acataríem la Sentència que es dictés, i així es va fer públic en NOTA DE PREMSA després de ser-li notificada: *"el BISBAT DE LLEIDA ACATA EL PRONUNCIAMENT JUDICIAL, la Sentència de 6 de setembre de 2010, recaiguda en aquest procés civil ordinari núm. 547/2008, I COM A PART DEMANDADA, UN COP DESESTIMADA LA DEMANDA, ASSUMEIX LA SENTÈNCIA"*.

2.- En conseqüència i no trobant-se ja en situació de part demandada –la qual cosa hagués implicat de no haver comparegut en judici ser declarat aquest Bisbat en REBELIA PROCESSAL (ex art. Article 134 sobre improrrogabilitat dels terminis i 496 de la Llei d'Enjudiciament Civil 1/2000)– sinó actualment en posició processal d'APEL·LATS en HAVER RECORREGUT l'Associació "Amics del Museu de Lleida" contra aquella Sentència, AQUEST BISBAT S'APARTA DES D'AQUEST MOMENT PROCESSAL DEL PROCEDIMENT, RENUNCIANT EXPRESSAMENT AL SEU DRET –que no obligació– de constituir-se en PART APEL·LADA, i això en plena congruència amb la posició mantinguda i feta pública en tot moment i que obeeix a la decisió expressa del Sr. Bisbe de Lleida Mons. Joan Piris.

3.- Aquesta decisió és d'acord amb allò que hem mantingut sempre INSISTINT INVARIABLEMENT i especialment al llarg d'aquest procés civil i que mai es va canviar: LA NOSTRA VOLUNTAT D'ACATAR I OBEIR LA RESOLUCIÓ ÚLTIMA ECLESIASTICA, dictada pel suprem Tribunal de la Signatura Apostòlica (28/04/2007), ratificant la primitiva resolució de la CONGREGACIÓ DELS BISBES (15/06/1995) Decret *"Ilerdensis Barbastrensis De finium mutatione"*. I A MÉS, volem MANIFESTAR TAMBÉ de forma expressa QUE, com bé recull la Sentència en el seu Fonament 9è foli 37, constitueix un FET PROVAT que aquest Bisbat ha volgut EXECUTAR AQUESTES RESOLUCIONS, entre altres accions, mitjançant REQUERIMENT PERSONAL DEL SEU TITULAR Mons. Joan Piris (27/01/2009) dirigit al President del Consorci del Museu i Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, sota l'autoritat, guarda, custòdia i exposició del qual es troben en l'actualitat les OBRES LITIGIOSES, i que LI VA SER DENEGADA tal sol·licitud de *"tornar als seus legítims propietaris, si ho reclamen, és a dir a la Diòcesi de Barbastro-Monzón"*.

4.- Volem fer públic també que aquest Bisbat va mantenir en tot moment en el Procés Civil (inclosa l'audiència prèvia) que ELS ÚNICS TRIBUNALS COMPETENTS eren els de l'Església, però en ser-li rebutjada tal cosa i continuar el procés pels seus tràmits per ordre judicial (art. 414 i ss. de la Llei 1/2000 d'Enjudiciament Civil), aquest Bisbat a la vista de les PROVES PRACTICADES i en el tràmit de judici oral, estant com està com a persona jurídica òbviament sotmès també a la Jurisdicció dels Tribunals Espanyols i a la Constitució Espanyola, norma civil d'obligat compliment per a tots, i més encara quan EL PROPI TRIBUNAL CIVIL, malgrat LA NOSTRA OPOSICIÓ, ES VA DECLARAR COMPETENT per a l'enjudiciament de la demanda instada contra aquest Bisbat, a través del seu Lletrat es va mostrar D'ACORD AMB ELS FETS DE LA DEMANDA, PERÒ NO AIXÍ AMB EL DRET INVOCAT per l'actora, sobre que tals fets feien néixer el dret de propietat mitjançant l'institut

jurídic de l'USUCAPIÓ, deixant al criteri de la Il·lma. Sra. Magistrada-Jutge l'aplicació del dret al cas que era objecte d'enjudiciament.

5.- Considerem necessari insistir que aquest Bisbat, tant el seu nou titular Mons. Joan Piris com la seva nova representació processal, va estar d'acord (des de l'audiència prèvia i al llarg de la resta del procés) amb els FETS de la demanda (contràriament a la primitiva posició de l'anterior representació processal d'aquest Bisbat que els negava) per constar els mateixos com a OBVIS I ACREDITATS. A saber: que les peces han estat a Lleida més de cent anys sense que ningú les reclamés i que el Bisbe Messeguer va gratificar per elles. Aquesta posició nostra –criticada injustament en el seu moment per una de les parts– ha estat acceptada i reconeguda i així queda en clara evidència en els FONAMENTS DE LA SENTÈNCIA, SISÈ –in initio-, Fonament 7è, foli 23, 29 i 30.

6.- LA SENTÈNCIA CIVIL –malgrat recollir aquests fets- VA DESESTIMAR LA PRETENSÍO DE CONSIDERAR APLICABLE A ELLS LA PRESCRIPCIÓ O USUCAPIÓ pretesa o el dret exercitat en la demanda de l'Associació "Amics del Museu de Lleida" i literalment diu: *"Ateses les anteriors consideracions, s'ha de concloure que no queda acreditada l'adquisició de la possessió per part del BISBAT DE LLEIDA dels béns compresos en el fet onzè de la demanda en concepte de propietari i apta per a usucapir"*.-

Raonaments pels quals EN AQUEST PROCÉS CIVIL es DESESTIMA LA DEMANDA i s'absol els demandats, ELS BISBATS DE LLEIDA I DE BARBASTRO-MONZÓN.-

7.- Arribats a aquest extrem i en conseqüència aquest Bisbat MANIFESTA DE MANERA pública –davant els dubtes, incomprensions, comunicats, atribucions, afirmacions, querelles i crítiques fetes públiques per entitats i particulars de forma injusta, injustificada i tergiversant a les clares la veritat de l'actuació d'aquest Bisbat i del seu concret i actual Prelat Mons. Joan Piris–, que es REITERA EN EL RECONeixEMENT I ACATAMENT DE LES RESOLUCIONS CANÒNIQUES I LA SEVA VALIDESA, reconeixent també l'Acord (30/06/2008) subscrit en compliment de les mateixes per aleshores Bisbe Administrador apostòlic Mons. Salinas i el Bisbe de Barbastro-Monzón Mons. Milián, havent-se dictat pels òrgans competents de l'Església Catòlica, com correspon a una veritable qüestió interna.-

Per això S'APARTA DEL PROCÉS CIVIL, ja des d'ara, tant per a NO IMPUGNAR, COM PER A NO RECÓRRER, COM PER A NO COMPARÈIXER ni tan sols com apel·lats davant el Tribunal Civil Superior, que empara la Constitució Espanyola, a la qual, reiterem, TAMBÉ AQUESTA PART ESTÀ SOTMESA.

Lleida a 27 d'octubre de 2010.